

24 Noiembrie

Duminica a XXX-a după Cincizecime. A tânărului bogat care întrebă pe Isus. Dupăprăznuirea Intrării în templu a Maicii Domnului. Cei între sfinți părinți martiri Clemente Romanul și Petru Alexandrinul.

UTRENIA

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi,

totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.
Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădăjduit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-un adevărul Tău,
auzi-mă, într-un dreptate Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste, să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se

cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem într-o frică ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii

minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni;

și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru

că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, laudând,

cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi

și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm,

Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, într-o mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi într-o desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 5

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 1. **M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.*

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 2. **T**oate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.*

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 3. **N**u voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **P**iatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 5

Pe Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Spiritul, Care S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L laudăm credincioșii și să I ne închinăm; că a binevoit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda, și a scula pe cei morți, întru mărită învierea Sa.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul Sfinților părinți, glas 4

Dumnezeu Părinților noștri, Care faci pururi cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Praznicului, glas 4

Astăzi este începutul buneivoințe a lui Dumnezeu și propovăduirea mântuirii oamenilor, în Templul lui Dumnezeu luminat Fecioara se arată și pe Hristos tuturor mai înainte îl vestește. Acesteia și noi cu glas mare să-i strigăm: Bucură-te plinirea rânduiei Ziditorului.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 5

Crucea Domnului să o lăudăm, sfânta îngropare cu cântări să o cinstim și Învierea Lui să

o preamărim; că a sculat pe cei morți din morminte, ca un Dumnezeu, prădând stăpânia morții și țaria diavolului; și celor din iad lumină le-a răsărit.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, mort ai fost socotit, Cel ce ai omorât moartea; în mormânt ai fost pus, Cel ce ai deșertat mormintele; sus ostașii străjuiau mormântul, jos pe morții cei din veac i-ai înviat. Întru tot puternice și necuprinsule, Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Bucură-te, munte sfânt și de Dumnezeu umblat. Bucură-te, rug însuflețit și nears. Bucură-te, ceea ce singură ești lumii punte către Dumnezeu, care treci pe cei morți la viața veșnică. Bucură-te Fecioară fără prihană, care fără ispită bărbătească ai născut Mântuirea sufletelor noastre.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 5

Doamne, după Învierea Ta cea de a treia zi și după închinarea Apostolilor, Petru a grăit către Tine: Femeile au avut îndrazneală, iar eu m-am temut. Tâlharul Te numea Dumnezeu, iar eu m-am lepădat de Tine. Oare, mă vei mai mai chema acum ucenic? Sau mă vei mai face iarăși vânător al

adâncului? Ci primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc, Dumnezeule, și mă mântuiește.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, în mijlocul celor osândiți Te-au pironit călcătorii de lege și cu sulița coasta Ta au împuns, o Milostive! Și îngropare ai primit, Cel ce ai sfărâmat porțile iadului și ai înviat a treia zi. Alergat-au femeile să Te vadă și au vestit Apostolilor Învierea. Preaînălțate Mântuitorule, pe care Te laudă Îngerii, binecuvântate, Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Mireasă neispită de nuntă, de Dumnezeu Născătoare, care întristarea Evei în bucurie ai schimbat-o, laudămu-te credincioșii și ne închinăm ție, că ne-ai scos din blestemul cel de demult. Și acum roagă-te neîncetat, cu totul laudată Preasfântă, ca să ne mântuim noi.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsule a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiul glasului 5

De îngerească vedere spăimântându-se cu mintea Mironosițele, și prin dumnezeiasca sculare luminându-și sufletele, Apostolilor grăiau: Binevestiți între neamuri Învierea Domnului, Cel ce împreună-lucrează prin minuni și ne dăruiește nouă mare milă.

Antifoanele glasului 5

Antifonul I

Când sunt necăjit, ca David cânt Ție, Mântuitorul meu: Mântuiește sufletul meu de limba vicleană.

Fericită este viața pustnicilor, a celor ce se întraripează cu dumnezeiescul dor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt se țin toate cele văzute, împreună cu cele nevăzute, că însuși stăpânitor fiind, este cu adevărat unul din Treime.

Antifonul II

La munți, suflete, să ne ridicăm; mergi acolo de unde vine ajutorul.

Mâna Ta cea dreaptă, Hristoase, asupra-mi întinzându-se, de toată înșelăciunea să mă păzească.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Spiritului Sfânt, teologhisind, să-I zicem: Tu ești Dumnezeu, viață, iubire, lumină, minte; Tu ești bunătate, Tu împărățești în veci.

Antifonul III

De cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului să intrăm, de multă bucurie umplându-mă, rugăciune înalț.

În caza lui David cele înfricoșătoare se săvârșesc, că acolo este foc, care arde tot gândul cel rușinos.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt este vrednicia cea începătoare de viață, din Care tot ce viază se însuflețește, precum în Tatăl, ca și în Cuvântul.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 5

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, că Tu împărățești în veci.

*Stih: **M**ărturisi-mă-voi ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile tale.*

***S**coală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, că Tu împărățești în veci.*

***Preotul: D**omnului să ne rugăm.*

***Poporul: D**oamne, îndură-Te, spre noi.*

***Preotul: C**ă sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.*

***Poporul: A**min.*

*Se cântă **Toată suflarea... pe glasul 5***

***T**oată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.*

Apoi:

***Preotul: Ș**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.*

***Poporul: D**oamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)*

***Preotul: Î**nțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!*

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a XI-a, a Învierii. Evanghelia după Ioan (21, 15-25)

În vremea aceea S-a arătat Isus discipolilor Săi, după ce a înviat din morți, și a zis lui Simon-Petru: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia? El I-a răspuns: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a lui: Paște mieluşei Mei! Isus i-a zis iarăși, a doua oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? El I-a zis: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a Isus lui: Păstorește oile Mele! Isus i-a zis a treia oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? Petru s-a întristat că i-a zis a treia oară: Mă iubești? și I-a zis: Doamne, Tu știi toate. Tu știi că Te iubesc. Isus i-a zis: Paște oile Mele! Adevărat, adevărat zic ție: Când erai mai tânăr, te încingeai singur și umblai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale și altul te va încinge și te va duce unde nu voiești. Iar aceasta a zis-o însemnând cu ce fel de moarte va preamări Petru pe Dumnezeu. Și, spunând aceasta, i-a zis: Ur-mează Mie! Dar, întorcându-se, Petru a văzut venind în urmă pe discipolul pe care-l iubea Isus, acela care la Cină s-a rezemat de pieptul Lui și I-a

zis: Doamne, cine este cel ce Te va vinde? Pe acesta, deci, văzându-l, Petru a zis lui Isus: Doamne, dar cu acesta ce se va întâmpla? Zis-a Isus lui: Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Tu urmează Mie! De aceea a ieșit cuvântul acesta între frați, că discipolul acela nu va muri; dar Isus nu i-a spus că nu va muri, ci: Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Acesta este discipolul care mărturisește despre acestea și care a scris acestea, și știm că mărturia lui este adevărată. Dar sunt și alte multe lucruri pe care le-a făcut Isus și care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, socotesc că lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile ce s-ar fi scris. Amin.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;

spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,

și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de
Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor
noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila
ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge
fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai
înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare
milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianei, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale celor între sfinți martiri Clemente Romanul și Petru Alexandrinul și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: **Doamne, îndură-te spre noi — (de 12 ori.)**

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 5, din Octoih
Canonul I al Praznicului, din Minei, glas 1.**

**Canonul sfântului părinte Clemente, din
Minei, glas 4.**

**Canonul sfântului părinte Petru, din Minei,
glas 8.**

Catavasiile Nașterii Domnului, glas 1

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 5

Irmos:

Pe cal și pe călăreț în Marea Roșie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință.

Adunarea iudeilor, cea roditoare de spini, nepăstrând dragoste de maică spre Tine, Făcătorule de bine Hristoase, cu spini Te-a încununat pe Tine, Cel ce ai dezlegat pe începătorul neamului de pedeapsa spinului.

Ridicatu-m-ai pe mine cel căzut în groapă, plecându-Te fără cădere, Dătătorule de viață, și stricăciunea mea cea rău pătimitoare luând-o asupra Ta fără ispitire, Hristoase, cu mirul dumnezeieștii Ființe m-ai înmiresmat.

A Născătoarei

Dezlegatu-s-a blestemul, întristarea a încetat, că cea binecuvântată și cu daruri dăruită, credincioșilor bucurie a răsărit, aducând pe Hristos ca pe o floare, binecuvântare tuturor marginilor.

Canonul I al Praznicului

A înțelepciunii vistierie, Preacurată, pe tine te știm și al harului izvor, care izvorăști neîncetat picăturile tale cele de cunoștință, pe care te rugăm

să le rouezi, Stăpână, ca să te laud pe tine pururea.

Biserica mai înaltă decât cerurile, Preacurată, fiind, și cămară, în Templul lui Dumnezeu te-au adus, ca să te pregătești Lui, spre dumnezeiasca sălășuire a venirii Sale.

Lumina harului, Născătoarei de Dumnezeu, răsărind, pe toți i-a luminat și i-a unit, ca să împodobească prealuminata prăznuire a ei întru cântări: Veniți să ne adunăm.

Ușa cea mărită, de gânduri necuprinsă, deschizând ușile Templului lui Dumnezeu, acum poruncește, când ne adunăm noi, să ne îndulcim cu minunile ei dumnezeiești.

Canonul sfântului părinte Clemente

Stând lângă Scaunul Dumnezeirii, Celei în trei străluciri și luminându-te cu dumnezeiasca Lumină, Părinte, luminează inima mea cea întunecată, ca să laud adormirea ta cea purtătoare de lumină.

Cu spiritul te-ai plecat, Cuvioase, cu cuviință întru adâncurile Spiritului, și cât ți-a fost prin putință ai cunoscut pe Domnul, care prin nepricepere se pricepe, Preafericite.

Întrarmându-te cu strălucirea Crucii, ai trecut luciul vieții Mucenice prea-alesule, și ai ajuns la limanul cel cu bună liniște, al luminării celei de sus, Clemente prealăudate.

Canonul sfântului părinte Petru

Având viețuirea în lăcașurile cele prealuminate, dă-mi mie lumina, cu rugăciunile tale, Petre preafericite.

Cu cunoștința fiind învățat, și cu preoția împodobindu-te preafericite Petre, te-ai adus lui Hristos prin sânge.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Podoabă înfrumusețată, și ca o danie de mult preț te-ai dăruit de Dumnezeu cinstitei Biserici, Preafericite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pe tine te laudăm, ca pe ceea ce ai născut mai presus de fire întrupat, pe Cuvântul cel veșnic mai presus de dumnezei.

Cântarea I a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Hristos se naște, măriți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L, Hristos pe pământ, înălțați-vă. Cântați Domnului tot pământul și cu veselie laudați-L, că s-a preamărit.

Canonul Învierii Cântarea III, glas 5

Irmos:

Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta și ai ridicat neșinut pe cel îngreuiat pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întărește Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun și iubitor de oameni.

Fiere cu adevărat Ți-au adus cei ce au băut apă din piatră, Ție, Celui ce ai făcut minuni în pustiu, Hristoase, și oțet în loc de mană, pentru facerea de bine, Ți-au adus ca răsplată fiii cei nerecunoscători ai lui Israel.

Cei ocrotiți de demult prin nor luminos, pe Hristos-Viața în mormânt L-au pus; dar cu a Sa putere înviind, tuturor credincioșilor a dăruit strălucirea Spiritului, Care în taină umbrește de sus.

A Născătoarei

Tu, fără împreunare te-ai făcut Maică a lui Dumnezeu, a Celui ce a strălucit din Tatăl cel nesticăcios, fără dureri de maică; pentru aceasta, cu dreaptă credință te propovăduim pe tine Născătoare de Dumnezeu, căci ai născut pe Cuvântul întrupat.

Canonul I al Praznicului

Împodobit de nuntă astăzi s-a arătat frumos Templul Fecioarei și camera, primind Camera cea însuflețită a lui Dumnezeu, pe cea Curată și fără prihană și mai luminată decât toată făptura.

David înainte începând dănțuirea saltă și dănțuiește cu noi și împărăteasă împodobită și preacinstită te numește pe tine, Preacurată, ceea ce stai în Templu înaintea Împăratului și Dumnezeu.

Din cea din care a ieșit neamului omenesc călcarea poruncii, din aceea au înflorit îndreptarea și nesticăciunea; Născătoarea de Dumnezeu este adusă astăzi în casa lui Dumnezeu.

Saltă oștile îngerești și mulțimea tuturor oamenilor și înaintea feței tale, Preacurată, aleargă astăzi fecioarele purtătoare de făclii, strigând măririle tale în casa lui Dumnezeu.

Canonul sfântului părinte Clemente

Suitu-te-ai către cele cerești cu sângele tău, ca o căruță, Cuvioase, unde a intrat mergător înaintea noastră Hristos, Cel ce singur este fără de păcat.

Părăsit-ai viața cea stricăcioasă, și ai aflat viața cea nemuritoare, Fericite, unde dănțuiești purtând cunună; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Canonul sfântului părinte Petru

Pe tine te-a îndreptat către lumina cunoștinței de Dumnezeu, soarele lumii cel curat și limpede, Petru minunatul, fericite de Dumnezeu.

Cu picăturile dumnezeieștilor învățături ale lui Petru, adăpându-se inima ta, te-ai făcut râu plin de apele spiritului, Mucenice de Dumnezeu fericite.

În buzele tale s-a vărsat Darul Spiritului; pentru aceea ai izvorât râurile cu cunoștința lui Dumnezeu, pururea fericite, și ai adăpat toată Biserica lui Hristos.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ca un finic foarte cu bună-rodă ai răsărit, ca un măslin roditor te-ai arătat în curțile Domnului, de Dumnezeu insuflate. Ca smirna și ca tămâia, ca mirul cel cu miros foarte bun.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară ai născut cea neispită de nuntă, și
Fecioară ai rămas Maică neispită de bărbat,
Născătoare de Dumnezeu, Marie, roagă pe Hristos
Dumnezeul nostru, să ne mântuim noi.

Cântarea a III-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Fiului Celui mai înainte de veci născut fără
străcăciune din Tatăl, și mai pe urmă din Fecioara
întrupat, lui Hristos Dumnezeu să-I strigăm: Cel
ce ai înălțat cornul nostru, Sfânt ești, Doamne.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne
rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne
păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata,
mărita Doamna noastră de Dumnezeu-
Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți
sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și
toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o

dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Praznicului

Preacurata biserică a Mântuitorului, cămara cea de mult preț și Fecioara, sfințita vistierie a slavei lui Dumnezeu, astăzi se aduce în Casa Domnului, împreună aducând harul dumnezeiescului Spirit, pe care o laudă Îngerii lui Dumnezeu, zicând: Aceasta este cortul cel ceresc.

Icosul Praznicului

Al tainelor lui Dumnezeu celor negrăite și dumnezeiești, văzând în Fecioară harul arătat și plinit cu adevărat, mă bucur. Și chipul cel străin și nespus a-l înțelege, nu mă pricep. Cum cea aleasă singură s-a arătat curată mai presus de toată făptura, cea văzută și cea gândită. Pentru aceasta, vrând a o lauda pe aceasta, mă înspăimântez foarte cu gândul și cu cuvântul. Însă îndrăznind, propovăduiesc și preamăresc: Aceasta este cortul cel ceresc.

Condacul sfinților părinți, glas 4

Ca cei ce sunteți ai Bisericii, neclintite și dumnezeiești turnuri, și ai creștinătății îndumnezeiți stâlpi tari, Clemente împreună cu Petru, prealăudaților, cu rugăciunile voastre, păziți pe toți.

Icosul sfinților părinți

Cel ce a strălucit în lume cu mărturisire neclintită și întărită și cinstită, și luminează negrăit, astăzi bine se bucură Clement, vița cea cu adevărat frumoasă a lui Hristos, care hrănește lumea cu strugurii cunoștinței de Dumnezeu și Petru piatra cea întărită și nesfărâmată a dogmelor Mântuitorului. Amândoi slujitorii Darului dumnezeiesc și tănuitorii înțelepciunii celei negrăite, și apărătorii cei calzi ai cinstitei Biserici, care ajută celor obosiți în feluri de primejdii și mântuiesc pe cei ce strigă: Cu rugăciunile voastre păziți pe toți.

Sedealna sfântului Clemente, glas 8

Întinzându-te pe pământ ca o viță mult-roditoare, din tăierea muncilor, ai înflorit struguri frumoși, din care pururea curge must de mântuire, și veselește inimile tuturor credincioșilor, vrednicule de minune. Pentru aceasta adunându-ne, săvârșim cu veselie sfântă pomenirea ta, mărim pe Hristos, mult-

pătimitorul Ierarhe; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Sedealna sfântului Petru, glas 8

Din alegerea lui Hristos cea de sus, povățuind turma, ai păstorit-o la pășunile cele bine-viețuitoare, cu dogmele tale cele preaînțelepte, alungând pe Arie ca pe un lup sălbatic, care năvălea asupra ei, cu relele învățături. Drept aceea dându-ți sufletul pentru dânsa, te-ai propovăduit păstor, precum a zis Domnul. Arhiereule fericite, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Praznicului, glas 4

Strigă Davide, ce praznic este acesta, care l-ai lăudat oarecând în cartea Psalmilor, pe fiica prunca lui Dumnezeu și Fecioara. Că ai zis, se vor aduce Împăratului fecioare în urma ei, și cele de aproape ale ei. Și minunat și a toată lumea praznic, al celor ce strigă: Născătoarea de Dumnezeu este de față nouă, solitoarea mântuirii.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 5

Irmos:

Deșertarea Ta cea dumnezeiască, Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit ca să mântuiești pe unșii Tăi.

Apele cele prea amare de la Mera prin lemn le-ai îndulcit, Bunule, ca într-o icoană mai înainte închipuind preacurată Crucea Ta, care a omorât gustarea cea cu păcat.

Cruce pentru lemnul cunoștinței și fiere pentru mâncarea cea dulce ai primit, Mântuitorul meu; iar pentru stricăciunea morții, sângele Tău cel dumnezeiesc Ți-ai vărsat.

A Născătoare

Afară de împreunare ai zămislit în pânțece fără stricăciune și mai înainte de dureri ai născut, și după naștere fecioară te-ai păstrat, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Canonul I al Praznicului

Templul lui Dumnezeu primind astăzi pe ușa cea neumblată, a încetat toată umbra Legii; căci cu adevărat s-a arătat adevărul, strigând celor de pe pământ.

Muntele cel cu umbră deasă, pe care mai înainte l-a văzut de demult Avacum, mai înainte a vestit pe cea care a încăput înăuntru întru cele neumblate ale Templului; căci cu adevărat a odrăslit virtuțile și acoperă marginile.

Să vedem tot pământul lucruri uimitoare, străine și minunate; cum primind de la înger hrană, Fecioara poartă chipurile rânduiei.

Templu și cămară și cer însuflețit arătându-te, dumnezeiască Mireasă, Împăratului, în Templul Legii ai fost adusă astăzi Aceluia, păzită fiind, Preacurată.

Canonul sfântului părinte Clemente

Luminându-ți-se inima cu razele Spiritului, ai luminat sufletele tuturor, cu cuvinte de bunăcredință, iar întunericul necunoștinței cel preaadânc, al celor nebuni închinători idolilor, l-ai alungat, Preasfințite.

Via cea roditoare, Isus, te odrășlește pe tine, Preafericite, ca pe o viță, care rodești strugurii cunoștinței, ce izvorăsc vin în linurile muceniciei, care veselește inimile tuturor credincioșilor.

Fericitu-te-ai, Preaînțelepte, fiind ucenic propovăduitorului, care a fost Ucenic Cuvântului, Celui ce l-a fericit pe el ca pe un fierbinte, după vrednicie, luând descoperirea de la Tatăl Ceresc cu adevărat.

Canonul sfântului părinte Petru

Umbând Părinte pe calea bunătăților, ai ajuns la locașurile cele de sus, purtătorule de Dumnezeu, fiind înfrumusețat cu ungerea preoției, și strălucind cu sângele muceniciei.

Cu ploile și cu izvoarele sângiurilor tale, Fericite, ai stins văpaia înșelăciunii, și ai risipit negura demonilor, sfințite Mucenice, vrednicule de laudă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Asemenea ca alt Petru te-ai arătat nouă, cu adevărat strălucind cu Daruri, și te-ai făcut lucrător de cele sfinte, și mărturisitor patimilor Stăpânului tău, Preafericite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te aducem ție de la noi, Sfântă Născătoare de Dumnezeu. Bucură-te ceea ce ai născut lumii bucuria. Bucură-te ceea ce singură ești sprijinitoare oamenilor, bucură-te îngrădirea tuturor.

Cântarea a IV-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Toiag din rădăcina lui Iesei și floare dintr-înșă, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Tu Cel lăudat, din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai întrupându-Te din cea neispită de bărbat, Cel fără de trup și Dumnezeu, mărire puterii Tale, Doamne!

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 5

Irmos:

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină,
Ia Tine alerg din zori și strig Ție: Luminează
sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un
îndurat.

Domnul măririi, în chip de nemărire
lipindu-se de cinstire, pe lemn, de voie a fost
spânzurat, purtând grijă în chip negrăit de
mărire mea cea dumnezeiască.

Tu m-ai îmbrăcat întru nesticăciune,
Hristoase, gustând cu trupul stricăciunea morții
fără de stricăciune și răsărind din mormânt a treia
zi.

A Născătoarei

Născând tu nouă, fără de sămânță, pc
Hristos, dreptatea și mântuirea, Născătoare de
Dumnezeu, ai eliberat din blestem firea
strămoșului.

Canonul I al Praznicului

Sfințenia cea preamărită și sfințita dăruire, astăzi preacurata Fecioară închinată fiind în Templul lui Dumnezeu, împăratului a toate, Dumnezeului nostru, Unuia spre lăcaș este păzită, precum Însuși știe.

Frumusețea sufletului tău, Preacurată, văzând-o oarecând Zaharia, a strigat cu credință: Tu ești răscumpărarea. Tu ești bucuria tuturor. Tu ești chemarea noastră prin care Cel neîncăput, încăput mie mi Se va arăta.

O, minunile tale cele mai presus de minte Preacurată! Neobișnuită este nașterea ta! Neobișnuit este chipul creșterii tale! Neobișnuite și minunate sunt ale tale toate și oamenilor netâlcuite, dumnezeiască Mireasă.

Sfeșnic mult-luminos fiind, dumnezeiască Mireasă, astăzi ai strălucit în casa Domnului și ne luminezi pe noi cu cinstite darurile minunilor tale, Curată, Născătoare de Dumnezeu prealăudată.

Canonul sfântului părinte Clemente

Cu sângele muceniei roșindu-ți sfințită haina ta, cea sfințită, preamărite, ai făcut-o mai luminoasă, cu care ai intrat în Sfintele Sfintelor.

Jertfă fără de sânge ai jertfit lui Hristos, Celui ce S-a jertfit pentru noi, și jertfindu-te, te-ai adus Lui ca o junghiere curată și fără prihană, pătimitorule, de Dumnezeu fericite.

Canonul sfântului părinte Petru

Întărindu-te pe piatra credinței răbdătorule de patimi, ai rămas neclintit de ispitele cele împotrivoitoare.

Cu sabia cea de văpaie a Spiritului, ai junghiat Ierarhe pe hulitorul Arie, din dumnezeiasca judecată.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Fiind întărit cu puterea Mântuitorului, preamărite, ai călcat puterea și tăria vrăjmașului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Liniștește viforul cel nestatornic al patimilor mele, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, pe ocârmuitorul și Domnul.

Cântarea a V-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Dumnezeu fiind al păcii și Tatăl îndurărilor, pe Îngerul sfatului Tău celui mare dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă. Deci, povățuiți fiind la lumina cunoștinței de Dumnezeu, de noapte alergând, Te mărim, Iubitorule de oameni.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 5

Irmos:

Marea patimilor cea sălbătică de viforul cel stricător de suflet liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate ca un îndurat.

În stricăciune a alunecat începătorul neamului, Stăpâne Hristoase, mâncarea

neascultării gustând, și la viață a fost ridicat prin patima Ta.

Coborâtu-Te-ai la iad, Stăpâne Hristoase, Cel ce ești Viața, și stricăciune stricătorului făcându-Te, prin stricăciune ai izvorât învierea.

A Născătoarei

Fecioară ai născut, și după naștere ai rămas curată, pe mâini purtând pe Cel ce poartă toate, ca una care ești cu adevărat Fecioară și Maică.

Canonul I al Praznicului

Cel ce toate le poartă prin cuvânt, rugăciunea dreptilor a auzit-o. Pentru aceasta, boala nerodirii dezlegând ca un îndurat, le-a dăruit lor pricină de bucurie.

Vrând să arate Domnul neamurilor mântuirea Sa, pe ceea ce n-a știut de nuntă, acum dintre oameni a luat-o, pe ceea ce este semnul împăcării și al înnoirii.

Ca ceea ce ești casă a harului, întru care sunt puse comorile rânduiei cele negrăite a lui Dumnezeu, Preacurată, în Templu te-ai împărtășit de dulceața cea curată.

Pe tine, stemă împărătească, primindu-te Templul, dumnezeiască Mireasă, s-a luminat și la cele mai bune a trecut, văzând întru tine împlinirea celor mai înainte zise.

Canonul sfântului părinte Clemente

Având temelie și întărire cuvintele lui Petru, le-ai întemeiat pe ele ca o casă a Treimii, și locașurile idolilor, le-ai sfărâmat.

Târându-te pe pământ, te-ai tăvălit ca o piatră, și toată întărirea rătăcirii ai sfărâmat-o, Ierarhe Clemente, purtătorule de chinuri al lui Hristos preaviteazule.

Luat-ai cununile biruinței veselindu-te, ca unul ce ai biruit arătat luptele vrăjmașului, cel ce ești pârgă sfințită și cinstită a Sfințiților Mucenici.

Canonul sfântului părinte Petru

Viețuind tu lui Dumnezeu cu curăție și cu dreptate, Preafericite, ai luat de la El sfârșit fericit.

Jertfă desăvârșită și primită te-ai adus pe tine lui Dumnezeu, Celui ce pentru tine S-a făcut jertfă, Petre dumnezeiescule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Fiind plin de cuvintele Spiritului, te-ai făcut organ mișcat de Spiritul, cântând cele de taină, arătătorule de cele dumnezeiești.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Locaș lui Dumnezeu și chivot, și cămară însuflețită, și ușă cerească, te vestim pe tine credincioșii, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a VI-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Din pânțece pe Ioná ca pe un prunc l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit; și în Fecioara sălășluindu-se Cuvântul și trup luând, a ieșit, păzind-o nestrucată. Că Cel ce nu a suferit

stricăciune, pe ceea ce L-a născut, a păzit-o nevătămată.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

La iad Te-ai coborât, Mântuitorul meu, și porțile zdrobindu-le, ca un Atotputernic, pe cei morți ca un Ziditor împreună i-ai înviat; și boldul morții, Hristoase, l-ai frânt, și Adam din blestem a fost mântuit, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta, toți ne rugăm Ție: Mântuiește-ne pe noi, Doamne!

Icosul Învierii

Auzind femeile graiurile îngerului, au încetat tânguirea, vesele făcându-se și, cutremurându-se, au văzut Învierea. Și iată, Hristos S-a apropiat de ele, zicând: Bucurați-vă! Îndrăzniți, Eu am biruit lumea și pe cei legați i-am eliberat. Deci, grăbiți-vă către Ucenici, vestindu-le că voi merge mai înainte de voi în Galileea, ca să propovăduiesc. Pentru aceasta, toți grăim Ție: Mântuiește-ne pe noi, Doamne.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci și patra, amintirea celor între sfinți Părinții noștri Clemente, papă al Romei și Petru, al Alexandriei.

Pentru ale lor rugăciuni, Doamne, îndură-Te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 5

Irmos:

Domnul părinților cel preainălțat văpaia a stins și a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Cu trupul înfășurându-Te, ca o momeală în undiță, cu puterea Ta cea dumnezeiască pe șarpe jos l-ai tras, scoțând pe cei ce strigă: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Cel ce a înființat alcătuirea cea nemăsurată a pământului în groapă a fost acoperit cu trupul, Cel neîncăput, Căruia toți Îi cântăm: Dumnezeule, binecuvântat ești.

A Născătoarei

Un Ipostas în două firi ai născut, ceea ce ești cu totul fără prihană, pe Dumnezeu întrupat. Căruia toți îi cântăm: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Canonul I al Praznicului

Iată astăzi a strălucit marginilor primăvară veselă, luminând sufletele noastre; și gândul și mintea, cu harul, prăznuirea Născătoarei de

Dumnezeu luminează. Astăzi, tainic, să ne veselim.

Daruri să aducă astăzi Împărătesei Maici toate: cerul și pământul și cetele Îngerilor și mulțimea oamenilor și să strige: În Templu este adusă bucuria și veselia.

Scriptura a trecut, Legea a trecut și ea ca o umbră și razele harului au strălucit în Templul lui Dumnezeu, fiind adusă tu, prunca fără prihană, Fecioară Maică, totdeauna binecuvântată.

Supusu-s-au celui născut al tău, Preacurată, ca unui Făcător și Dumnezeu, cerul și pământul și cele dedesubt și toată limba oamenilor mărturisește că S-a arătat Domnul, Mântuitorul sufletelor noastre.

Canonul sfântului părinte Clemente

Înfrumusețându-te cu viață plăcută lui Dumnezeu, și fiind luminat cu dumnezeiască lumină, ai intrat la cele netrecătoare ale cerurilor, veselindu-te, Înțelepte, și strigând Făcătorului: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Ca să fii bineplăcut lui Hristos Dumnezeu, Fericite, de bunăvoie te-ai dat pe tine în mâinile celor fărădelege, întrutot fericite, cântând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Canonul sfântului părinte Petru

Înfierbântându-te de râvna credinței, ai stins până la cenușă focul necredinței, Înțelepte, și ai luminat pe credincioșii care strigă cu frică: Prealăudate Doamne al părinților și Dumnezeule bine ești cuvântat.

De la Roma fiind înfășurat cu lanțurile, ca și cu niște lănticuri de aur, chinându-te prin mare ai ajuns la Herson, unde ți-ai săvârșit mucenicia, și nevoințele cele tari sfințite tăinuitorule al lui Hristos.

Arătatu-te-ai alăută, răsunându-ne nouă viersul cel mântuitor, preafericite Mucenice și către dragostea cea dumnezeiască îndulcind inimile celor ce cântă cu credință: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Fiind cu totul luminat, te-ai învrednicit a vedea pe Hristos, arătându-ți ție mai înainte haina Lui, cea țesută de sus, ruptă rău, Cuvioase, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Intrat-a în pântecul tău, Născătoare de Dumnezeu, Cel ce locuiește în ceruri și toate le cuprinde, și se hrănește cu laptele sânilor tăi, Cel ce hrănește acum toată suflarea cu voința, bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Cântarea a VII-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Tinerii în bună credință fiind crescuți, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat, ci, în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeuul Părinților noștri, binecuvântat ești.

Canonul Învierii
Cântarea VIII, glas 5
Irmos:

În cuptor tinerii, împletind horă a întregii lumi, cântau Ție, Făcătorului a toate: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Tu pentru paharul cel de voie al mântuitoarei patimi Te-ai rugat, ca și cum ar fi fost fără de voie; că două voințe, potrivite celor două firi, porți în veci, Hristoase.

Cu coborârea Ta, a Celui atotlucrător, Hristoase, iadul, batjocorit fiind, a vărsat pe toți cei omorâți de demult prin înșelăciune, pe cei ce Te înalță întru toți vecii.

A Născătoarei

Pe tine, ceea ce mai presus de minte, în chip dumnezeiesc-omenesc, prin cuvânt ai născut pe Domnul, și ai rămas fecioară, toate făpturile te binecuvântăm, Fecioară, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul I al Praznicului

Aducând oarecând Biserica cea Curată în Casa Domnului, Ana, strigând, a zis cu credință preotului: Prunca cea dată mie de la Dumnezeu, luând-o acum, du-o în Templul Ziditorului tău și,

bucurându-te, cântă Lui: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Zaharia a zis Anei oarecând văzând cu spiritul: Aduci acum pe Maica vieții cea adevărată, pe care în chip lămurit Profetii lui Dumnezeu au propovăduit-o Născătoare de Dumnezeu, și cum o va încăpea Templul pe ea? Pentru aceasta mirându-mă, strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Roaba lui Dumnezeu am fost eu, a răspuns Ana, chemându-l pe Acesta cu credință și prin rugăciune: Am luat rodul durerii mele, și după naștere pe cea născută o aduc Celui ce mi-a dăruit-o. Pentru aceasta, săltând, strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cu adevărat este lucrul Legii, a zis ei preotul; și străin lucru cu totul a fi cunosc, văzând pe ceea ce este adusă în casa lui Dumnezeu, covârșind în chip preamărit cu harul cele Sfinte. Pentru aceasta, bucurându-mă, strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Mă întăresc a zis Ana preotului, înțelegând cele ce grăiești: că tu cunoști acestea cu Spiritul lui Dumnezeu și lămurit ai propovăduit cele ce sunt despre Fecioara. Primește dar pe cea curată în Templul Ziditorului tău și, bucurându-te, cântă Lui: Bindecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Făclie purtătoare de lumină s-a aprins nouă, a strigat preotului, bucurie prea mare strălucind în Templu: Sufletele Profeților să se veselească împreună cu mine, că văd lucruri minunate săvârșindu-se în casa lui Dumnezeu, și să strige pururea: Bindecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul sfântului părinte Clemente

Îmbrăcatu-te-ai, Mărite, cu haina nesticăciunii, cea țesută din Darul cel de sus, lepădând haina dezmierdării trupești Ierarhe, și locuiești la împărățiile cele de sus.

Îngropatu-s-a dimpreună cu tine Mucenice mult-pătimitorele, lanțurile, cu care fiind legat, ai risipit înșelăciunea vrăjmașului Ierarhe, strigând: Toate lucrurile bindecuvântați, lăudați pe Domnul.

Despărțitu-s-a apa cea nedespărțită, și cu facerea de minuni dumnezeiască, s-a văzut cea neumblată, că dăruiește cale celor ce trec unde zace dumnezeiescul tău trup Ierarhe.

Cel ce ai voit să locuiești întru adâncul apei, după moarte, și după îngropare, Mucenice, cu dumnezeieștile tale rugăciuni cele dătătoare de viață și cinstite, scoate sufletul meu cel înecat întru patimi.

Canonul sfântului părinte Petru

Stricăciunea hulei celei rele a lui Arie, care vătămă, ai oprit-o, tăindu-o din adunarea credincioșilor, și izgonindu-o din ocolul Bisericii, gânditorule de Dumnezeu.

Înainte-stătător cetei Apostolilor s-a arătat Petru, iar Mucenicilor tu te-ai făcut stâlp Petre, purtătorule de Dumnezeu preaînțelepte, și sfințit slujitor dumnezeieștilor taine.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu,

Fiind învățat de dumnezeiasca insuflare a cunoștinței celor ce vor să fie, grăitorule de Dumnezeu, ai cunoscut mai înainte mutarea ta de la pământ prin mucenicie, către Dumnezeu cel dintru înălțime, Petre gânditorule de Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După naștere ai rămas Fecioară ca și mai înainte de naștere, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, născând pe Ziditorul lumii; pentru aceea te laudăm și te mărim întru toți vecii.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii celei mai presus de fire, că n-a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici focul Dumnezeirii n-a ars pântecele Fecioarei în care a intrat. Pentru aceasta, cântând, să zicem: să laude toată făptura pe Domnul și să-L preainălțe întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 5:** Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 6:** Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii,

care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 5

Irmos:

Isaie, dănuiește! Fecioara a avut în pânțece și a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și om; Răsăritul este numele Lui, pe Care mărim-L, pe Fecioara o ferim.

Pe omul cel căzut l-ai luat asupra-Ți, din pânțele fecioresc unindu-Te cu el în întregime, Stăpâne Hristoase; dar, singur neavând părtășie cu păcatul, I-ai mântuit pe el întreg din stricăciune cu preacuratele Tale patimi.

Prin sângele cel dumnezeiesc vărsat, care a curs din coasta Ta cea preacurată și de viață făcătoare, Stăpâne Hristoase, jertfa idolească a încetat cu adevărat; iar tot pământul jertfa laudei Tale îți aducem.

A Născătoarei

Nu pe un Dumnezeu fără de trup, dar nici pe un simplu om a adus Fecioara cea curată și

cinstită, ci pe un om desăvârșit și pe Dumnezeu cu adevărat desăvârșit, pe Care îl mărim, împreună cu Tatăl și cu Spiritul.

Canonul I al Praznicului

Ca ceea ce ai prealuminată frumusețea curăției sufletului, Născătoare de Dumnezeu, Curată, și de harul lui Dumnezeu din cer ești plină cu lumina cea pururea fiitoare, luminezi totdeauna pe cei ce cu veselie strigă: Cu adevărat mai presus decât toți ești, Fecioară curată.

Mai presus zboară decât puterea cuvintelor, minunea ta, Născătoare de Dumnezeu, Curată. Că trupul întru tine îl socotesc, mai presus de cuvânt, neprimitor de curgerea păcatului. Pentru aceasta, cu mulțumire strig către tine: Cu adevărat mai presus decât toți ești, Fecioară curată.

Cu preamărire mai înainte te-a închipuit, Curată, Legea, pe tine cort și dumnezeiască năstrapă, și catapeteasmă, și toiag, Biserica nesticată, și ușă a lui Dumnezeu. Pentru aceasta, învățăm a striga către tine: Cu adevărat mai presus decât toți ești, Fecioară curată.

Dulce cântând ție mai înainte a glăsuț David, numindu-te pe tine Fiică a Împăratului, cu podoaba virtuților văzându-te împodobită, stând de-a dreapta înaintea lui Dumnezeu. Pentru aceasta, Profetul a strigat: Cu adevărat mai presus decât toți ești, Fecioară curată.

De Dumnezeu primitoare mai înainte văzându-te Solomon, Născătoare de Dumnezeu, te-a vestit pe tine ușă deschisă Împăratului și izvor viu pecetluit, din care apa cea netulbure a izvorât nouă, celor ce strigăm cu credință: Cu adevărat mai presus decât toți ești, Fecioară curată.

Dai darurile tale cele liniștite, Născătoare de Dumnezeu, sufletului meu, izvorând viață celor ce te cinstesc după datorie, singură apărându-i și acoperindu-i și păzindu-i, ca să strige către tine: Cu adevărat mai presus decât toți ești, Fecioară curată.

Canonul sfântului părinte Clemente

Strugure de viață copt, te-a adus pe tine Petru, cu lucrarea Spiritului, ca pe unul ce ești vită a viei lui, Isus, Dumnezeului nostru, că ai picurat vinul buneicredințe, care încetează beția nedumnezeirii.

Fiind plin de înțelepciune și de Dar, Părinte, ai izvorât adâncime de învățături și râuri de tămăduiri dumnezeiești, prin care usuci valurile patimilor noastre, cu ploile Spiritului, Clemente podoaba Mucenicilor.

Sositu-ne-a nouă pomenirea ta preamărite cea de Dumnezeu luminată și sfințită și de bună-însemnare, vestită și laudată și sfântă și de lumină purtătoare, veselind inimile și sufletele, celor ce după datorie te laudă pe tine.

Canonul sfântului părinte Petru

Să laudăm pe minunatul Petru, care s-a orânduit mai înainte a preoți cu sfințenie și care a luat sfârșitul preoției cu bună-laudă și a urmat patimii lui Hristos.

Pe Petru cel purtător de Dumnezeu să-l laudăm, care s-a întărit cu toiagul dumnezeieștilor puteri și cu sfințenie a slujit și s-a jertfit și s-a adus lui Hristos jertfă.

Să laudăm pe Petru cel de Dumnezeu primit, care cu totul s-a luminat cu lumina Treimii

și cu strălucirea ei cea prealuminoasă se îndulcește și nouă ne cere mântuire.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Dăruiește-mi mie cu îndestulare mântuirea sufletului meu, căci ca un Ierarh ai stăpânire a dezlega și a lega, îndreptându-mi greșelile cu rugăciunile tale preasfințite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tu ești arma noastră și zidul, Născătoare de Dumnezeu. Tu ești sprijinire celor ce aleargă la tine; pe tine te îndemnăm și acum spre rugăciune, ca să ne scăpăm de vrăjmașii noștri.

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe Cel din fecioară și în peșteră născut Hristos Împăratul.*

Taină străină văd și minunată, cer fiind peștera, scaun de Heruvimi, Fecioara, ieslea

sălășluire, întru care s-a culcat Cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe care laudându-L Îl mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a XI-a. A Învierii

După dumnezeiasca înviere, de trei ori pe Petru: Iubești-mă? Întrebându-l Domnul, l-a pus peste oile sale mai mare păstor; care, văzând pe cel ce-l iubea Isus, mergând după el, a întrebat pe Stăpânul: Dar acesta ce e? De voi vrea, a zis, să rămână acesta, până ce iarăși voi veni, ce-ți este ție, prietene Petre?

A Născătoarei

O înfricoșătoare taină! O, preamărită minune! Prin moarte moartea cu totul s-a pierdut. Deci cine nu te va lăuda, și cine nu se va închina învierii tale, Cuvinte, și Născătoarei de Dumnezeu, celei ce întru sfințenie cu trup pe tine te-a născut? Pentru ale cărei rugăciuni, pe toți din gheenă mântuiește-i.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 5, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

*Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule.
(Ps. 148, 2)*

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Doamne, pecetluită fiind groapa de cei fără de lege, ai ieșit din mormânt, precum Te-ai născut din Născătoarea de Dumnezeu. N-au cunoscut cum Te-ai întrupat Îngerii Tăi cei fără de trup. N-au simțit când ai înviat ostașii cei ce Te-au străjuit. Că amândouă au fost pecetluite pentru cei ce ispiteau; dar minunile s-au descoperit celor ce se închină cu credință Tainei; dă-ne nouă, celor ce o lăudăm, bucurie și mare milă.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Doamne, încuietorile cele veșnice zdrobindu-le, și legăturile rupându-le, ai înviat din mormânt, lăsând giulgiurile Tale spre mărturia adevăratei îngropării Tale celei de trei zile. Și ai mers mai înainte în Galileea, Cel ce ai fost străjuit în peșteră. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Doamne, femeile au alergat la mormânt să Te vadă pe Tine, Hristoase, Cel ce ai pățimit pentru noi; și, venind, au aflat un Înger șezând pe piatra răsturnată; și acela către ele a grăit, zicând: A înviat Domnul! Spuneți Ucenicilor că a înviat din morți Cel ce mântuiește sufletele noastre.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Doamne, precum ai ieșit din mormântul pecetluit, așa ai intrat și la Ucenicii Tăi, prin ușile încuiate, arătându-le lor pătimirile trupului, pe care le-ai primit, Mântuitorule, îndelung răbdând. Cel ce ești din sămânța lui David, răni ai răbdat, iar ca Fiu al lui Dumnezeu, lumea ai eliberat. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Doamne, Împărate al veacurilor, și Făcătorule al tuturor, Cel ce pentru noi răstignire și îngropare cu trupul ai primit, ca pe noi pe toți din iad să ne eliberezi, Tu ești Dumnezeu nostru, afară de Tine pe altul nu știm.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Doamne, minunile Tale cele preastrălucite cine le va spune? Sau cine va vesti tainele Tale cele înfricoșătoare? Că întrupându-Te pentru noi, precum însuși ai voit, tăria puterii Tale ai arătat. Că cu Crucea Ta ai deschis tâlharului raiul, și cu îngroparea Ta ai zdrobit încuietorile iadului, și cu învierea Ta toate le-ai îmbogățit, Milostive, mărire Ție.

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Mironosițele femeii, la mormântul Tău ajungând foarte de dimineață, Te-au căutat cu miruri să Te unghă, pe Tine, Cuvântul cel fără de moarte și Dumnezeu, și graiurile îngerului în

urechi luând, s-au întors de bucurie, să vestească Apostolilor luminat, că ai înviat viața tuturor, și ai dăruit lumii, curățire, și mare milă.

***M**ărturisi-mă-voi Ție, Doamne cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.*

Străjerii mormântului Tău celui de Dumnezeu primitor către iudei au zis: O sfatul vostru cel cu minte deșartă! A străjui pe Cel nescris împrejur ispitindu-vă, în zadar v-ați arătat, o adunarea voastră cea cu minte deșartă! Ce iarăși a o ascunde vă sfătuiți, ceea ce nu se ascunde? Ci mai vârtos de la noi ascultați, și voiți a crede adevărul celor ce s-au făcut. Înger purtător de lumină din cer coborându-se, piatra a răsturnat, de a căruia frică cu amortire eram cuprinși, și strigând mironosițelor celor cu minte tare, a zis: Femeilor, oare nu vedeți amortirea străjerilor, și dezlegarea pecetilor, și deșertarea iadului? Pentru ce pe Cel ce a surpat biruința iadului, și boldul morții l-a zdrobit ca pe un mort îl căutați? Ci degrab mergând, binevestiți Apostolilor învierea, fără frică strigând: Adevărat a înviat Domnul, Cel ce are mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a XI a. A Învierii. glas 8

Arătându-te învățăceilor tăi, Mântuitorule, după înviere, lui Simon, spre răsplătirea iubirii, i-ai dat pășunea oilor, purtarea de grijă de a le paște încredințându-i-o. Pentru aceasta ai și zis: De mă iubești, Petre, paște mieluseii mei, paște oile mele. Iar el degrabă arătând iubirea, despre celălalt învățacel a întrebat. Cu ale căror rugăciuni, Hristoase, turma ta păzește-o, de lupii cei ce o pustiesc.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

***Preotul:* Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărdit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.
Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.
Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-Milostive.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi*

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserică aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: **Dă-ne, Doamne.**

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: **Dă-ne, Doamne.**

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: **Dă-ne, Doamne.**

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: **Dă-ne, Doamne.**

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: **Dă-ne, Doamne.**

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: **Dă-ne, Doamne.**

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne

binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeu nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale celor între sfinți părinți martiri Clemente Romanul și Petru Alexandrinul a căror pomenire facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.